

тѣхъ; защото подиръ смърт-та си има да са наказваами вѣчно за туй.

Както, кога прѣстѣпваме Божи тѣ заповѣди, Богъ на' наказва, тѣй и когато ги пазимъ и изпълнямы той ни заплаща. Защо-то често награжда праведны-тѣ за добры тѣ имъ дѣла и на този свѣтъ съ свѣтовны добрини, и въ бждныя' животъ вынжги съ вѣчно блаженство.

За тѣзи-ка Божя правда дѣжны сме не токо да отбѣгваме отъ лоши-тѣ работы, за да не подпадамы подъ праведныя' неговъ гнѣвъ; но еще и да са подканямы вынжги да правимъ добры работы, за да ставаме достойны за божественна та негова благодать.

Неотмѣнна дѣжность къмъ Бога имамы, да му благодаримъ отъ сичка душа и отъ се сърце за добрини тѣ които изъ день въ день приемамы отъ него. Защото колкото добрини получимъ, сичкы-тѣ произлѣзватъ отъ божественно то Негово милосердіе, и безъ божественно то негово хотѣніе ный нищо неможемъ да имамы.

Когато ни са случятъ бѣды и злочестины, ако познаваме, че ни са случяватъ поради нѣкоя наша погрѣшка, трѣба да са покаймы; ако ли познаваме че сме невинны, то дѣжны сме пакъ да ги приемамы съ благодареніе, като отъ Бога дошле, и Богъ ги е проводилъ намъ за да испыта наше то тѣрпѣніе, и за да ни даде поголѣма заплата въ бждныя' животъ.

Каквыто и да сж нашитѣ нужды и печяли ный трѣба да прибѣгваме на Божіе то милосердіе съсъ вѣра, струшено сърце и съ пълна увѣренность че, той като многомилостивъ и челоуѣко-